

„Înălț voiș împălea kș zîlle, i voiș arpeta pe Domnălă kare l'amș trimisș, mi, vîzîndș'lă va mări mîrîndș'lă.“

Ші, în adevêrș, çitîndș açeste kșvînte ale psalmistșlăi, Simeonș kșzș pe snate, mi mări.

De atîncî, Erodș nș mai avș îndoială kș kôpilălă açesta eră adevêrpatălă Messia; mi fiîndș-kș dînsălă eră vîndștș înteressălăi Romanilorș, se temea ka açestș Mîntșitorș sș nș ajžnșgъ žnș alț Iuda Makkaș kare arș skъna liberțatea lăi Israeălă prin pesbemelă, mi încenș sș kșçete în mîntea sa mъçelălă kôpilorș de leagînș.

Çee a che vîzîndș Domnălă, trimisșe la Iosifș žnș încerș kare lă visită în somnălă sșș, mi kare i zisse:

— Iea pe kôpilă mi pe mămъ-sa, mi, fьr' a nerde žnș mîntș, fçîi la Eçiptă.

Astș-felă, înkъtș la kъrtare a kokomșlăi, Iosifș se skълă, mi, dșpъ che a demtentatș pe Feçioară mi pe kôpilălă Iisșș, se pșsse pe drșmș kș dъnnîi.

A doça zi dșpъ plekare a lorș, Erodș pșsse sș omoarъ pe toçî kôpii de la doî annî în жоșș.

Atîncî se aži žnș glasș prekșmș o prezisses-se Ieremia, în Roma, skoçîndș çînete mi plъnșete: açesta eră glasălă Raçilei kare plъnçea pe fiî ei; „mi ea nș vrș sș se mai mîngîiș, fiîndș-kș ei nș mai eră!“

Ші pe kъndș omorîtorîi aлегră pretștîdenî, kș kșçitеле în mъnъ, pentrș ka sș omoare pe kôpii çei miçî, se zîche kș doî soldaçî înaptarъ, kș ame-